

Lech Lecha - 'Ga voor jezelf' 5785.

Genesis - Bereesjiet 12 : 1 - 17 : 27.

Jesaja 40 : 27 - 41 : 16 & Rom. 4 : 1 - 25.

In het kort:

LECH LECHA (ga (voor jezelf)). G'd beveelt Avram zijn geboortegrond te verlaten om naar een onbekend land te trekken. Hij neemt vrouw, familieleden en personeel mee. G'd belooft hem tot een groot volk te maken. Voor de rest van de geschiedenis van Avram die later Abraham genoemd wordt, en zijn vrouw Sarai, lees de bovenstaande gedeelten uit Genesis.

Ga voor jezelf:

'Dan zegt de Ene tot Abram: ga, jij, weg uit je land, uit je geboortetent en uit het huis van je vader, naar het land dat ik je zal doen zien; ik zal je maken tot een groot volk, ik zal je zegenen, ik zal groot maken jôuw naam; word een zegen! ik zal zegenen wie jou zegenen en wie jou verwenst zal ik vervloeken; door jou zullen gezegend zijn alle families op de -rode - grond!' (Genesis 12:1-3)

Zijn roeping was om geen deel van iets te worden, maar om zich van het afgodische web los te maken waarin hij verstrikt was. Later spreekt Joshua van Avraham's familie.:

'Dan zegt Jozua tot heel de gemeente: zo heeft gezegd de Eeuwige, Israëls God: aan de overzij van de Rivier hebben, in eerdere tijden, uw vaders gewoond: Terach, de vader van Abraham en de vader van Nachor, en zij dienden andere goden;' (Jozua 24:2)

De Stem waarmee de Eeuwige tot Avram sprak was de mooiste die hij ooit had gehoord. Hij begreep niet volledig wat beloofd werd, maar hij geloofde dat deze bestemming zeker was. Dus vanaf daar gaat hij en in het land Kanaän heeft hij zijn tweede ontmoeting:

'Mée neemt Abram: zijn vrouw Sarai en Lot, de zoon van zijn broer en al hun bezit dat ze hebben verworven en alle levende ziel die ze zich eigen hebben gemaakt in Charan; ze trekken weg om te gaan naar het land van Kanaän en ze kómen in het land van Kanaän. Abram doorkruist het land tot aan het oord van Sjechem, tot aan de godseik van Moree; de Kanaäniet is dan in het land. Maar de Eeuwige laat zich aan Abram zien en zegt: aan jouw zaad zal ik dit land geven!' (Genesis 12:5-7)

De eerste belofte van 12:1 is nu vervuld (een Land zal ik je laten zien). Plus de belofte wordt uitgebreid tot Avram's nakomelingen. Maar wat buitengewoon is, is de manier waarop dit Beloofde Land aan Avram aangeboden wordt:

'Er geschiedt honger in het land;.....' (Genesis 12:10)

Hmmm ... als er hongersnood is, valt er nog weinig te kiezen in het land. Dus wat moest Avram zo speciaal aan dit land vinden? Misschien ging de les niet over de schoonheid van dit Beloofde Land, maar op basis van dit land het potentieel hebben van de bijzondere ontmoetingsplaats te zijn tussen de Eeuwige en al degenen die in het verbond met Hem zouden gaan! Als je naar Jeruzalem bent geweest, denk dan aan de stad zoals ze vandaag is ... een verre van perfecte bestemming! Maar we weten welke gevoelens de Eeuwige over deze stad heeft:

'voor nu-en-voortaan heb ik dit huis verkoren en geheiligd, opdat mijn naam daar zal zijn tot in eeuwigheid; mijn ogen en mijn hart zullen daar zijn al de dagen;' (2 Kronieken 7:16)

Dus met al zijn onvolkomenheden, bidden we voor en HOUDEN we van Jeruzalem!
Uiteraard, heeft Avram dit nog niet begrepen ...

'... Abram daalt af naar Egypte, om dáár zwerver-te-gast te zijn, want zwaar weegt de honger in het land.' (Genesis 12:10)

Het was een vergissing voor Avram om het Land van Belofte te verlaten en zijn geliefde Sarai naar Egypte mee te nemen. Honger dreef hen, maar dit was dwars door alles heen mogelijk een leerervaring voor een eigenzinnige houding en een gebeurtenis waarop hij kon terugkijken en de beschermende hand van G'd op hun levens zien. Avram zou dagelijks blijven leren door zijn levenservaringen. De moeilijkste les voor Avram om te leren was dat de beloften van de Eeuwige werkelijkheid zullen worden volgens de timing van de Almachtige Zelf, niet de zijne (onze).

Menselijke emotie en menselijke logica zijn als het eten van de boom der kennis van goed en kwaad. De beproevingen van het leven lijken een leerproces en noodzaak te zijn om ons tot voltooiing te brengen:

'Acht het een en al verheuging, broeders-en-zusters van mij, wanneer ge in velerlei verzoeking valt, in het besef dat de beproeving van uw geloof volharding bewerkt. En die volharding moet een volmaakt werk inhouden, opdat ge volmaakt moogt zijn, een gaaf geheel, in niets gebrekkig.' (Jakobus 1:2-4)

En nog iets; De haftara van deze week uit Jesaja spreekt tot de nakomelingen van Avraham, en vertelt hen dezelfde boodschap. LAAT JE BESTEMMING NIET LOS!! Dingen kunnen niet gaan op de manier dat je denkt dat het zou moeten, maar de beloften zijn zeker!

'Waarom zeg je, Jakob, spreek je uit, Israël: 'verborgen is mijn weg voor de Eeuwige, aan mijn G'd gaat mijn recht voorbij!?' Weet je het niet of heb je het niet gehoord? een G'd van eeuwigheid is de Ene, schepper van de einden der aarde, hij wordt moede noch mat, niet te doorgronden is zijn inzicht; hij geeft de moede macht, aan wie geen kracht meer heeft schenkt hij een overvloed van sterkte. Jonge jongens worden moede en mat, uitgelezen knapen struikelen en vallen, maar wie hopen op de Eeuwige krijgen nieuwe kracht, slaan hun wieden uit als de arenden; zij rennen vooruit en raken niet afgemat, zij gaan voort en worden niet moe.' (Jesaja 40:27-31)

'Want hoevele beloften Gods er ook zijn, in Hem is het: Ja; daarom is ook door Hem het: Amen, tot eer van God door ons.' (2 Korinthe 1:20)

(bron: First fruits of Sion, Ardelle.)

Tot slot nog een tekst uit de Brit Chadashah of ook het Vernieuwde Verbond:

'Het is niet geschreven om hem alleen dat het hem toegerekend werd, nee, ook om ons aan wie het zal worden toegerekend als wij gelovig vertrouwen op hem die Jeshua, onze Heer, heeft opgewekt uit de doden, die is prijsgegeven om onze overtredingen en is opgewekt om onze rechtvaardiging.' (Romeinen 4:23-25)

Shabbat Shalom. *Rinze.*